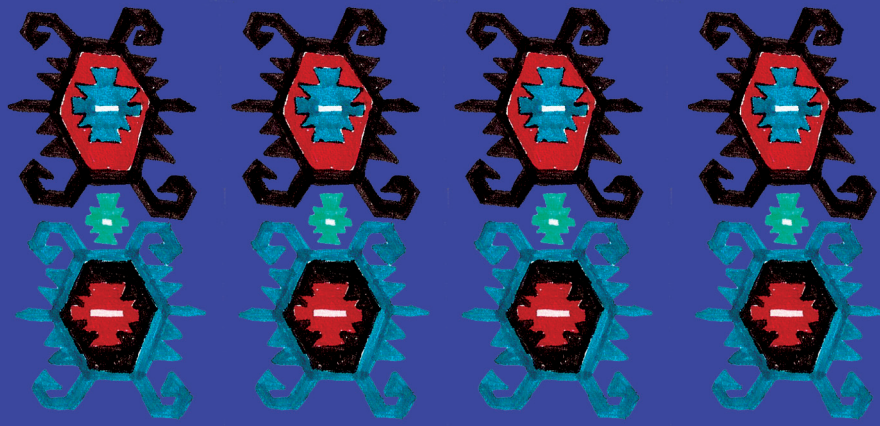

SRBSKÁ
POHÁDKA

Car Trojan
má uši

U cara
Trojana uši

Byl jeden car, kterému říkali Trojan. Ten car měl kozí uši a zval k sobě různé holiče, aby ho holili. Ale nikdo z těch, kteří přišli cara holit, už se nevrátili, protože každého, kdo ho oholil, se car Trojan ptal, co na něm viděl zvláštního, a když holič odpověděl, že viděl kozí uši, car Trojan ho hned rozsekal šavlí.

Tak přišla řada na jednoho holiče, ten ale předstíral, že je nemocný, a poslal svého tovaryše. Když přišel tovaryš k carovi, zeptal se ho car, proč nepřišel mistr, a tovaryš odpověděl, že je nemocen. Tu si car Trojan sedl a tovaryš ho holil. Jak tak tovaryš cara holil, zpozoroval, že car má kozí uši, ale když se ho car zeptal, co na něm viděl divného, odpověděl, že neviděl nic. Tu mu car dal dvanáct dukátů a řekl mu, aby ho od nyníška přicházel holit pravidelně. Když se tovaryš vrátil domů, zeptal se ho mistr, jaké je to u cara, a ten mu odpověděl, že dobré a že mu car poručil, aby ho holil pořád. I ukázal mistrovi dvanáct dukátů, které dostal od cara, ale neřekl mu, že viděl carovy kozí uši.

Od té doby stále ten tovaryš chodil k caru Trojanovi, holil ho a za každé holení dostával dvanáct dukátů. Nikomu neřekl, že car má zvířecí uši. Ale nakonec ho začalo tížít, že to nemůže nikomu říci, a tak začal

hubnout a chřadnout. Mistr to zpozoroval a hned se ho vyptával, co mu je, a ten mu po dlouhém vyptávání odpověděl, že má něco na srdci, ale nesmí to nikomu říci. „Kdybych to mohl někomu povědět,“ povídá, „hned by se mi ulevilo.“

Tu mu mistr řekl: „Pověz mi to, já to nikomu nepovím. Jestli se mi to ale bojíš povědět, tak jdi ke zповědníkovi a pověz to jemu. Nechceš-li to povědět ani jemu, pak jdi za město, vykopej tam jámu, strč do ní hlavu, třikrát zemi pověz, co víš, a pak zase tu jámu zasypej.“ Tovaryš si vybral tu třetí možnost. Šel za město, vykopal tam jámu, strčil do ní hlavu a třikrát povídá: „Car Trojan má kozí uši.“ Potom jámu zasypal hlínou, uklidnil se a šel domů. Za nějaký čas vyrostl z té země bez, který vyhnal tři krásné pruty, rovné jako svíce. Když ten bez našli pasáckové, uřízli jeden prut a udělali si z něho pís-falku. Ale jak na ni začali hrát, ozvalo se z té pís-falky: „Car Trojan má kozí uši.“

Hned se to rozneslo po celém městě a poslední sám car na vlastní uši slyšel, jak děti na pís-falku pískají: „Car Trojan má kozí uši.“ Jak to car Trojan zaslechl, hned dal zavolat toho holičského tovaryše a ptal se ho: „Cos to ksakru o mně lidem napovídal?“ A chuděra tovaryš

se hned dušoval, že nikomu neřekl ani slovíčko, že ale viděl, co car má. Tu car tasil šavli, aby ho rozsekal. Tovaryš dostal strach a hned všechno po pořádku vyprávěl, jak se zemi vyzpovídal a jak teď na tom místě vyrostl bez a jak každá píšťalka z něho vydává tenhle hlas.

Tu car usedl s tovaryšem do kočáru a jel na to místo, aby se přesvědčil, jestli je to pravda. A když tam přijeli, našli ještě jeden proutek. Car Trojan poručil, aby z toho proutku udělali píšťalku, aby viděl, jak bude pískat. Když tu píšťalku udělali a zahráli na ni, tu ta píšťalka spustila: „Car Trojan má kozí uši.“ Tak car Trojan poznal, že se na zemi nedá nic utajit, daroval tomu holiči život a potom dovolil, že ho může holit kdokoli, kdo přijde.

Bio je jedan car koji se zvao Trojan. U toga cara bile su uši kozje, pa je redom zvao berbere da ga briju; ali kako je koji išao, nije se natrag vraćao, jer kako bi ga koji obrijao, car Trojan bi ga zapitao šta je video na njemu, a berberin bi odgovorio da je video kozje uši; onda bi ga car Trojan odmah posekao.

Tako red na jednog berberina, ali se ovaj učini bolestan, pa svog momka. Kad ovaj izidje pred cara, zapita ga car što nije majstor došao, a on odgovori da je bolestan. Onda car Trojan sede te ga momak obrije. Momak, brijući cara, opazi da su u njega kozje uši, ali kad ga Trojan zapita šta je u njega video, on odgovori da nije video ništa. Onda mu car da dvanaest dukata i reče mu da odsad uvek dolazi on da ga brije. Kad momak otide kući, zapita ga majstor kako je u cara, a on mu odgovori da je dobro i da mu je car kazao da ga svagda on brije i pokaže mu dvanaest dukata što je od cara dobio, ali mu ne kaže da je u cara video kozje uši.

Od to doba ovaj je momak jednako išao i Trojana brija, i za svako brijanje dobijao po dvanaest dukata, i nije nikome kazivao da car ima kozje uši. Ali ga najposle stane mučiti i gristi gde ne sme nikome da kaže, te se počne gubiti i venuti. Majstor to opazi, pa ga stane

pitati šta mu je, a on mu na mnogo zapitkivanje najposle odgovori da ima nešto na srcu, ali ne sme nikome kazati, mi odlaknulo.

Onda mu majstor reče:

- Kaži meni, ja neću nikome kazati; ako li se bojiš meni kazati, a ti idi duhovniku, pa kaži njemu; ako li nećeš ni njemu, a ti u polje iza grada, pa iskopaj jamu te zavuci glavu u nju, pa u tri puta zemlji kaži šta znaš, pa onda opet jamu zatrpaj.

Momak izabere ovo treće: otide iza grada u polje, pa iskopa jamu, te u nju zavuče glavu i u tri puta rekne:

- U cara Trojana kozje uši!

Pa onda zagrne zemlju, i tako se smiri i otide kući. Kad posle toga neko vreme, ali iz one jame nikla zova, i tri pruta narasla lepa i prava kao sveća. Čobančad, kad nadju zovu, odseku jedan prut i od njega načine sviralu, ali kad počnu svirati, svirala izdaje glas:

- U cara Trojana kozje uši!

To se odmah razglasi po svemu gradu, a najposle i car Trojan sam sobom čuje kako deca sviraju:

- U cara Trojana kozje uši!

Čuvši to, car Trojan odmah dozove onog berberskog momka, pa ga zapita:

- More, što si ti oglasio narodu za mene?

A on se siromah stane pravdati da nije nikome ništa kazao, ali da je video šta on ima. Onda car istragne sablju da ga poseče, a on se prepadne, pa sve po redu iskaže kako se zemlji ispovedao, pa kako je sad na onome mestu narasla zova, od koje svaka svirala izdaje onaki glas.

Onda car sedne s njim na kola, i na ono mesto da vidi je li istina; kad tamo, ali još samo jedan prut. Car Trojan zapovedi da se načini svirala od onoga pruta da vidi kako će svirati. Kad oni načine sviralu i počnu svirati, a svirka izdaje glas:

- U cara Trojana kozje uši!

Onda se car Trojan uveri da se na zemlji ne može ništa sakriti, pa onome berberinu oprosti život, i posle dopusti da svaki može dolaziti da ga brije.

Autoři projektu:
Petra Holubářová, Lucie Machová
Převyprávění pohádky:
Jelena Trojanová
Ilustrace a grafické zpracování:
Michaela Časková

InBáze, z.s.
2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR

 MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

 Městská knihovna v Praze

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

 INBÁZE

